Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

de me. finem hsent. At illi dixerunt
Domine: ecce gladi duo hic. At
ille dixit eis. Satis e. Et egressus
secm consuetudinem iuit in montem
olivar. Secuti sunt autem illum et
discipuli eius. Et cum pervenisset ad
locum: dixit illis. Orate ne intre
tis in temptationem. Et ipse avulsus
e ab eis. quantum iactus e lapidis.
Et positis genibus orabat dicens.
Pater si vis. transfer calicem istum
a me. Verumtamen non mea voluntas.
sed tua fiat. Apparuit autem ei
angelus de celo. confortans eum. Et
factus in agonia plyrius orabat. Et
factus e sudor eius sicut gutte sangui
nis decurrentis in terram. Et cum sur
rexisset ab oratione et venisset ad discipu
los suos: invenit eos dormientes
pe tristitia. Et ait illis. Quid dor
mitis? Surgite et orate. ne intretis i
temptationem. Adhuc eo loquente.
ecce turba et qui vocabatur iudas
unus de duodecim. antecedebat eos.
Et adpinquavit ihu ut oscularetur eum. Ihs autem dixit illi. Juda:
osculo filium hominis tradis? Videntes
autem hi qui circa ipm erant quod fu
turum erat dixerunt ei. Dne. si percu
timus in gladio? Et percussit unus
ex illis servum principis sacerdotum:
et amputavit auriculam eius dexteram.
Respondens autem ihs dixit. Sinite usque
hic. Et cum tetigisset auriculam eius
sanavit eum. Dixit autem ihs ad eos
qui venerant ad se principes sacer
dotum et magistratus templi et senores.
Quasi ad latronem existis cum gla
diis et fustibus: cum cotidie fuerim vo
biscum in templo non extendistis
manus in me. Sed hec e hora vestra et
potestas tenebrarum. Comprehen
dentes autem eum. duxerunt ad domum
principis sacerdotum. Petrus vero
sequebatur eum alonge. Accenso
autem igne in medio atrio. et circumse
dentibus illis. erat petrus in medio
eorum. Que cum vidisset ancilla que
dam. sedentem ad lumen. et cum fixisset
in eum. dixit. Et hic cum illo erat.
At ille negavit eum dicens. Mulier.
non novi illum. Et post pusillum.
alius videns illum dixit. Et tu de il
lis es. Petrus vero ait. O homo. non
sum. Et interiallo fere quasi hore
unius. alius quidam affirmabat
dicens. Vere et hic cum illo erat: nam
et galileus e. Et ait petrus. Homo:
nescio quid dicis. Et continuo ad
huc illo loquente: cantavit gallus.
Et conversus dns respexit petrum.
Et recordatus e petrus verbi dni sicut
dixerat quia prius quam gallus cantet
ter me negabis. Et egressus petrus
foras. fleuit amare. Et viri qui te
nebant illum. illudebant ei cedentes.
et velabant eum. et percutiebant faciem
eius: et interrogabant eum dicentes.
Prophetiza. Quis e qui te percussit?
Et alia multa blasphemantes dice
bant in eum. Et ut factus e dies. conve
nerunt senores plebis et principes
sacerdotum et scribe: et duxerunt illum
in concilium suum dicentes. Si tu es xpc:
dic nobis. Et ait illis. Si vobis dixero
non credetis mihi. Si autem et in
terrogavero non respondebitis mihi. neque di
mittetis. Et hec autem erit filius hominis
sedens a dexteris virtutis dei. Dixe
runt autem omes. Tu ergo es filius dei?
Qui ait. Vos dicitis. quia ego sum.
At illi dixerunt. Quid adhuc desi